ความประเสริฐของสิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮฺ

[ไทย – Thai – تايلاندي]

อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮฺ บิน บาซ

แปลโดย : อุษมาน อิดรีส

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : www.binbaz.org.sa

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ صيام عشر ذي الحجة ليس بدعة ﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ عبد العزيز بن عبد الله بن باز رحمه الله

ترجمة: عثمان إدريس

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: الموقع الرسمي لفضيلة الشيخ www.binbaz.org.sa

2011 - 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานีย่ิงเสมอ

การถือศีลอดสิบวันแรกซุลหิจญะฮฺไม่ใช่บิดอะฮฺ

คำถาม: ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อทัศนะที่ว่าการถือศีลอดสิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮฺเป็นบิดอะฮฺ?

ท่านตอบว่า: ผู้ที่พูดเช่นนั้นเป็นผู้ที่ไม่รู้และจำเป็นต้องได้รับการแนะนำและสอนให้รู้ เพราะท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กระตุ้นให้ปฏิบัติอะมัลศอลิหฺ (การงานที่ดี) ในบรรดาวันดังกล่าว และการถือศีลอดก็เป็นหนึ่งในบรรดาอะมัลศอลิหฺ เนื่องจากคำพูดของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมที่ว่า

«مَا مِنْ أَيَّامٍ العَمَلُ الصَّالِحُ فِيهِنَّ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الأَيَّامِ العَشْرِ»، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا الجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَلَا الجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ»

[رواه البخاري في الجمعة باب فضل العمل في أيام التشريق برقم ٩٦٩، والترمذي في الصوم باب ما جاء في العمل في أيام العشر برقم ٧٥٧ واللفظ له]

ความว่า “ไม่มีวันใดๆ ที่การปฏิบัติอะมัลศอลิหฺในวันดังกล่าวจะเป็นที่โปรดปรานของอัลลอฮฺมากกว่าการปฏิบัติอะมัลศอลิหฺในสิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮฺ” บรรดาเศาะหาบะฮฺจึงถามว่า “โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮฺ แม้กระทั่งการออกไปญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺ (ก็เทียบไม่ได้) กระนั้นหรือ? ท่านตอบว่า “แม้กระทั่งการออกไปญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺ (ก็เทียบไม่ได้) นอกจากว่าชายคนนั้นพาตัวเองไปญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺพร้อมกับทรัพย์สินของตน แล้วเขาก็ไม่ได้นำสิ่งใดๆ กลับมาอีกเลย (หมายถึงเสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮฺ” รายงานโดยอัล-บุคอรีย์ในหนังสือเศาะฮีหฺของท่าน (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์, เรื่องความประเสริฐของการปฏิบัติอิบาดะฮฺในบรรดาวันตัชรีก, หมายเลข 969, อัต-ติรมิซีย์, เรื่องรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติอิบาดะฮฺในสิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮฺ หมายเลข 757 และสำนวนเป็นของอัต-ติรมิซีย์)

ถึงแม้(อาจจะอนุมาน)ว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมไม่ได้ถือศีลอดในบรรดาวันเหล่านั้นก็ตาม แต่แท้จริงแล้วได้มีรายงานว่าท่านได้ถือศีลอดในบรรดาวันเหล่านั้นด้วย

และมีรายงานเช่นเดียวกันว่าท่านไม่ได้ถือศีลอดในบรรดาวันเหล่านั้น แต่แกนหลักของเราคือคำพูดของท่าน คำพูดย่อมยิ่งใหญ่กว่าการกระทำ และเมื่อใดที่คำพูดและการกระทำมารวมกันก็จะเกิดเป็นสุนนะฮฺที่เน้นให้ปฏิบัติ ดังนั้นคำพูดจึงมีความหมายในตัวของมันเอง การกระทำก็มีความหมายในตัวของมันเอง และการยอมรับก็มีความหมายในตัวของมันเองเช่นกัน ดังนั้นเมื่อใดที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าววาจา หรือกระทำ หรือยอมรับ ก็หมายความว่าทั้งหมดนั้นล้วนเป็นสุนนะฮฺ แต่คำพูดจะยิ่งใหญ่และมีน้ำหนักมากที่สุด รองลงมาคือการกระทำของท่าน และตามด้วยการยอมรับของท่าน

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าวไว้ว่า "ไม่มีวันใดๆ ที่การปฏิบัติอะมัลศอลิหฺในวันดังกล่าวจะเป็นที่โปรดปรานของอัลลอฮฺมากกว่าการปฏิบัติอะมัลศอลิหฺในสิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮฺ" ดังนั้น เมื่อผู้ใดถือศีลอด หรือบริจาคทานในบรรดาวันดังกล่าวก็ถือว่าเขาได้กระทำความดีที่ยิ่งใหญ่ และบรรดาวันเหล่านั้นยังมีบัญญัติให้กล่าวตักบีรฺ(อัลลอฮุ

อักบัรฺ) ตะหฺมีด(อัลหัมดุลิลลาฮฺ) และตะฮฺลีล(ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ) ด้วย ดังที่ท่านเราะซูลุลลอฮฺได้กล่าวไว้ว่า

«مَا مِنْ أَيَّامٍ أَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ، وَلَا أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنَ الْعَمَلِ فِيهِنَّ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشْرِ، فَأَكْثِرُوا فِيهِنَّ مِنَ التَّهْلِيلِ، وَالتَّكْبِيرِ، وَالتَّحْمِيدِ»

ความว่า "ไม่มีวันใดๆ ที่ยิ่งใหญ่ ณ อัลลอฮฺ และชอบให้ปฏิบัติอิบาดะฮฺในบรรดาวันดังกล่าวมากกว่าการปฏิบัติอิบาดะฮฺในสิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮฺ ดังนั้น พวกเจ้าจงทำการตะฮฺลีลตักบีรฺ และตะหฺมีดให้มากๆ ในบรรดาวันดังกล่าว" (บันทึกโดยอะหฺมัด หมายเลข 5446)

ขออัลลอฮฺโปรดประทานเตาฟีกแก่ทุกคน

ที่มา http://www.binbaz.org.sa/mat/631